

ערבי שירה ובידור

עם שחוק וקלות ראש וליצנות שחקנים חקיינים להטוטנים ונערי פלא ורקדניות לנשים וכו'. ובכלל זה הקרנות סרטים, שכבר נאסרו ע"י גדולי הדור שליט"א, וכל מיני כינוסים למיניהם, שאינם לפי רוח תורתנו הק', והכל בא מחיקוי של התרבות החילונית ונעשה במסוה של קדושה, כשמחת חג בחול המועד וחנוכה ופורים, תחת כותרת "לפי רוח ההלכה" "והכנסות קודש לצדקה" גם לציבור החרדי מגיע" וציבור יראי שמים מתפתים למכשולים אלו, באומרם: התיירו פרושים את הדבר.

עם ישראל נשתבח "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" מעולם ידעו אבותינו, לשמור על גחלת בית ישראל שלא תיכבה, ושמרו על התורה במסירות נפש, שלא להגרר אחר "תרבות יון". וזה עתה נפרצה חומת הדת ע"י אותם מופעים, הגורמים קלקולים ומכשולים רבים, בפרט לבני הנוער ובחורי הישיבות, שנמשכים אחר פיתויים אלו במקום להתמיד ולשקוד על התורה ואם לא נעצור המגפה והמשחית בעוד מועד, מי יודע מה יהיה בעתיד ילדינו, וסכנה נוראה נשקפת על חינוך בנינו היקרים, על כן חובתינו בשעה זו לגלות

דעת תורה באיסור חמור

א. אין לעשות בשום פנים ואופן כינוסי בידור וחיקוי שחוק וקלות ראש, שאין בהם שום ריח תורה וקדושה. ודברי תורה מועטים לא יכשירו שעות רבות של שחוק וקלות ראש המרגילים את האדם לערוה, ומרגילים את הנשים לצאת לרחובה של עיר בתערובת גדולה ובחוסר צניעות, היפך דעת תורה"ק שכל כבודה בת מלך פנימה.

ב. האיסור חל גם על ערבי שירה וזמרה עם כלי נגינה, וכנפסק בשו"ע (ס' תק"ס) משחרב ביהמ"ק גזרו שלא לנגן בכלי שיר שלא לשמוח בהם אא"כ נעשה לצורך מצוה כשמחת בית השואבה והכנסת ס"ת וכדו' ויעשו שאלת חכם, מורה הוראה מובהק, וירא שמים בתכלית אם מותר ע"פ ההלכה להביא כלי שיר, ויפרטו לפניו כל סדר היום, ויעשו "תיקון גדול" לשמירת גדרי הצניעות ותהיה תורתנו הק' עיקר והשירה טפל ולא להיפך ח"ו.

ג. יש למחות בתוקף ביד הזמרים ובפרט בחתונות שלא להכניס ארס בקרב בחורי ישראל ע"י תזמורות פראיים הצורחים בקולי קולות עם הדים משונים המושכים אחריהם גם ריקודים של הוללות וכן אורות חשמליים צבעוניים וזיקוקים ועשן וכיוצא שכל זה התפרקות חיצונית וחיקוי של התרבות החילונית ולא שמחה אמיתית הראויה לנו.

ד. כאן המקום להתריע על אותם זמרים, המלחינים שירים בניגונים חילוניים, עם מילים בלי תוכן רוחני, במקום אותם שירים שנחלנו מאבותינו, אשר ייסודם גדולי עולם, כהאבן עזרא ור' יהודה הלוי ור' ישראל נג'ארה שהיו שירי שבח והודאה, ערגה וכיסופין להשי"ת, עם מילות קודש מלאים בתורה ויראת שמים, ולהם היה נאה ויאה לחבר שירים על כנסת ישראל וביהמ"ק והגאולה העתידה וכיוצא, וממילא היתה זו שמחה של מצוה, ומקור להשראת שכינה. ובדור האחרון פנו לשירים "חדשים" של הבל וסרק הריקים מתוכן עם מנגינות של ריקנות וקלילות ועל הציבור להזהר ולהרחיק אותם מקרב מחנינו.

ואל ציבור יראי ה' אשר חסים לכבודה של תורה, אנו קוראים: בני, מנע רגלך מנתיבותם. ואשרי האיש אשר לא הלך... ובמושב לצים לא ישב כי אם בתורת ה' חפצו... ובפרט ציבור אברכים ובני תורה, הגורמים חילול ה' וביטול תורה גמור, שאין להם להמצא במקומות אלו בשום פנים ואופן גם בימי חופשה ובין הזמנים כי אם "שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו".

ויה"ר שהשי"ת יערה עלינו רוח קדושה וטהרה ממרום, ויגדור פרצות עמו ישראל, ואז נאמר די לצרותינו, ובא לציון גואל בב"א.

הכותבים וחותמים למען תוספת קדושה וטהרה במחנינו ניסן תש"ס

יהודה מעלם

מראשי ישיבת פו"י

שמעון בעדני

ר"י תורה וחיים

יהודה כהן

ר"י יקירי ירושלים

בניהו שמואלי

ר"י נהר שלום

משה צדקה

ר"י פורת יוסף גאולה

מאיר מזוז

ר"י כסא רחמים

אליהו טופיק

ר"י באר התורה

ראובן אלבו

ר"י אור החיים

מרדכי אליהו

הראשון לציון

שבתי אטון

ר"י ראשית חכמה

אברהם סלים

ר"י מאור התורה

יעקב חיים סופר

ר"י כף החיים

יצחק כדורי

זקן המקובלים

שלום כהן

ר"י פורת יוסף העתיקה

שלמה בן שמעון

חבר ביה"ד העליון

יעקב יוסף

ר"י חזון יעקב

שלום משאש

רבה של ירושלים

יהושע מאמן

חבר ביה"ד העליון

יעקב טופיק

רבה של ביתר

מסעוד בן שמעון

דיין ור"י אור אליצור